

pschínasli, to nej nicht sgonit, neběšcho tež wězej třeba, pscheto zaš gnady běšcho wotbenuk. Kuždy zujašcho, až tej wojnstwe bužotej zaščne gromadu prašnušch. Suž na pschiduze žajtšcho, 6. august, paš nej šo togo nichten nažaš. Weto stupi tušamu nož dr. Sarasin, ten wojašski hušchy gojž, š faraču a žašcho: „Mascholi hyschczi nězo š humožeču, žeńsku, žišchi abo podomš, ga zyńšcho to ned, pscheto wy bužoscho tudy grosnosczzi nasgonišch, až wam hobej hušchy bužotej binzašch!“

To běšcho powescz! Smil še Bog! Šubegasch? žo ga? Do golow, do gorow? Tych drugich spuščczišch, šam še humoz? Bog daj radu!

Něžli wot teje bitwy pla Wörtha hulizujomy, ga zomy poglědnusch, kaš te Franzosate šu stojali a šašchyte byli. Te předne rota do Elsaša šu sgubili, ale te druge wot Wörtha až do Fröschweilera běchu wele moznejšche. Kaž Benedek pla Königsgräza, taš šejžescho Mac Mahon tudy ša lutnymi gorami, až wižesch neběšcho, a přesy še mějašcho dšujku nižynu, psches kotruž režka Sauer běžašcho. Tašama režka běšcho howaš mikka, ale rowno něto počna wody; luže hulizuju, až ten wodny mlynik šwercha jo ten gat hopuščcziš, aby tym Prusijanam šadoraš, a to bu jim we wěrnosczi šchěžka šadora. Te hošotne wšy a chromy, kaž městko Wörth, šu šchyšne kameňane, kaž twardnize a te płoty hošoto gunnow a dworow tež kameňane.

Wšchemyšlijomy něto, až te Němske šu mušali přewej š gorow došoj maršchowašch, šu mušali psches tu towšynt ššchožen šchyroku Sauerowu nižynu, a po tej zetej stroše šu te Franzosate še šwojimi kanunami a daloko našezymi buščkami do nich praškali, ga nej š hobpschiměschu, kaš woni gorěj pschišchli šu; tež